

Full diocesà

20 de juny del 2021

p5 — Trobada de la Renovació Carismàtica a Manresa

p6 i p7 — Continuació de l'entrevista a Margarita Bofarull



Un referent mundial en l'art medieval

El Museu Episcopal de Vic (MEV) ha presentat el Pla Estratègic 2030, un projecte que pretén desenvolupar el museu en diversos àmbits. Josep Maria Riba, director, Romà Casanova, bisbe de Vic, i Magda Gassó, cap del Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles, van ser els presentadors principals d'aquest projecte. Finalment, Carme Comas, cap de l'àrea de comunicació i programes públics, i Marc Sureda, conservador del museu, també hi prengueren part en representació de l'equip del MEV.

El Pla Estratègic 2030 vol potenciar el relat i col·leccions de l'Edat Mitjana amb nous continguts que posin en valor la potent col·lecció de romànic i gòtic, referent a nivell mundial. Entre les accions que vol reforçar hi ha una aposta pel treball en xarxa amb altres museus d'art medieval i prosseguir la producció d'exposicions temporals que siguin fetes a nivell europeu i que permetin observar la col·lecció amb mirades diferents.

(Continua a la pàgina 4.)

«Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?»

Diumenge XII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Job

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: «¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones.»

(38,1.8-11)

Salm responsorial

Enaltiu el Senyor, perdura eternament el seu amor.

[106]

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

(5,14-17)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba.» Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta.» El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

(4,35-41)

«Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: “Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?”»



La tempesta calmada

Carles Riera i Fonts, pvre.

Déu, obrant en Jesús, pot apaivagar una tempesta perquè domina la creació — els biblistes diuen que, en l'Antic Testament, el mar significa el caos.

Els deixebles devien haver travessat moltes vegades d'una riba a l'altra el llac de Genesaret, sols, sense que els passés res. I justament aquesta vegada que duïen Jesús a la barca, se'ls gira una gran tempesta i es desesperen. I Jesús dorm (a Getsemani serà al revés: Jesús està preocupat i els deixebles s'han adormit, cf. Mc 14,32-41).

Les tribulacions naveguen amb nosaltres, ens trasbalsen i ens impacientem. I, mentrestant, Jesús dorm. Dorm? Ens deixa fer, sembla que no hi sigui, però hi és. Jesús dorm significa que Déu calla. Vet aquí el gran tema del silenci de Déu.

El son del Fill expressa la plena confiança en el Pare. Fer la travessia amb ell vol dir dur-lo sempre a la nostra barca, de timoner, a fi que ens orienti i ens ajudi a anar superant les tamborinades de la vida mentre anem passant d'una riba a l'altra, d'aquest món al venidor.

«No sap a Déu pregar qui a mar no va», diu la veu del poble. Si algú encara no n'ha après, que s'embarqui a mar obert i segur que n'haurà coneixença tot sol.

Calmar la tempesta és promesa de salvació. Sense l'ajut de Déu, sense el seu govern, els nostres plans se'n van a l'aigua.



La imatge



Al llac de Tiberíades la tempesta fa basarda: un caos. Mentrestant Jesús dorm tranquil·lament a popa. Fins que els deixebles el criden: Ens enfonsen! Jesús tracta la tempesta com si fos un endimoni; els deixebles constaten que el vent i l'aigua l'obeeixen i que comença una gran bonança. Sofrim tempestes, personals i col·lectives. Podem dir confiadament a Jesús que ens enfonsen!

La tempesta del mar de Galilea (1583-88).
Adriaen Collaert



Agenda

Lit. hores: Setmana IV

21 dilluns

— Sant Lluís Gonzaga, jesuïta
— Santa Cològia de Barcelona, mercedària
Gn 12,1-9/Salm 32/Mt 7,1-5

22 dimarts

— Santa Tomàs More i Joan Fisher, mrs.
Gn 13,2.5-18/Salm 14/Mt 7,6.12-14

23 dimecres

— Santa Alícia, mr.
— Sant Jacob, patriarca
Gn 15,1-12.17-18/Salm 104/Mt 7,15-20
Missa vigília Sant Joan: Jr 1,4-10/
Salm 70/1Pe 1,8-12/Lc 1,5-17

24 dijous

El Naixement de Sant Joan Baptista
Is 49,1-6/Salm 138/Ac 13,22-26/
Lc 1,57-66.80

25 divendres

— Santa Eva, rel.
— Sant Guillem, eremita
Gn 17,1.4-5.9-10.15-22/Salm 127/
Mt 8,1-4

26 dissabte

— Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, fund.
Gn 18,1-15/Lc 1/Mt 8,5-17

27 diumenge XIII de durant l'any / Cicle B

La Mare de Déu del Perpetu Socors
Santa Victòria
Col·lecta de l'Òbol de Sant Pere
Sa 1,13-15.2,23-24/Salm 29/2Co 8,7.9.13-15/Mc 5,21-43

El MEV vol fer una aposta digital i social per als pròxims anys

Redacció



(Prové de la pàgina 1.)

El museu també fa una aposta digital amb projectes com l'art medieval més digital, que ja s'ha començat a executar gràcies al programa PO FEDER del Departament de Cultura de la Generalitat i que vol reforçar la dimensió virtual del centre per acostar-lo a nous públics.

Un dels reptes per als pròxims anys és convertir-se en un veritable museu social obert a públics diversos, participatiu i amb fort impacte social. L'objectiu és potenciar la programació cultural i educativa amb una oferta innovadora que ajudi a ampliar el segment d'usuaris «arribant a aquells que no acostumen a visitar els museus», segons ha explicat el seu director, que considera que cal «un museu compromès i responsable amb la societat i l'entorn». Per això en el full de ruta del MEV s'apos-

ta per treballar amb diferents públics per ampliar-ne la quantitat i diversitat, fent del museu un espai de connexió social. També es vol ampliar la base de suport social de la institució i la connexió amb el teixit empresarial.

El nou pla estratègic es fixa igualment en el treball i l'organització interns. Entre aquests reptes s'aposta per una reorganització de l'equip de treball i per abordar l'adaptació de l'actual l'edifici a la sostenibilitat ambiental.

La reobertura després del Covid-19 vol utilitzar-se com a punt d'inflexió en aquesta nova aposta del MEV. El document s'ha realitzat al llarg de més d'un any i l'ha coordinat la consultora Momentum. A més de l'equip de treball del mateix museu, hi han participats molts altres agents, com representants d'administracions públiques, institucions culturals, professionals àmbits museístics, entitats...

Unes 170 persones participen en l'assemblea de Pentecosta a Manresa

Cònica de l'Equip Regional de la Renovació Carismàtica Catòlica de Catalunya



Havia arribat el dia tan esperat, el recés que amb la mateixa dosi d'il·lusió i d'incertesa havíem estat preparant. Després de més d'un any, per fi ens podíem retrobar tots junts per celebrar la Pentecosta! El dissabte 22 de maig, els germans de la Renovació Carismàtica Catòlica de Catalunya ens vam reunir a la basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa per celebrar un dia d'antelació la vinguda de l'Esperit Sant. Només ens calien les mirades entre nosaltres en saludar-nos per a sentir l'alegria del cor. Déu mateix havia fet possible aquesta trobada i ens havia cridat. La resposta: un autocar ple des de Barcelona i molts germans en transport individual, fins a un total de més de 170 persones entre nens (que van tenir el seu recés a part), joves, adults i grans. Tot el poble de la renovació junt per lloar Déu. Vam començar la jornada amb una lloança forta, sense presses. Primer amb cants animats de festa per treure la vergonya, que ens van ajudar a arribar després a una pregària profunda, a parlar amb Déu i a escoltar-lo. El Senyor ens va regalar dues cites en què ens va parlar de canviar el vestit de pena pel de la glòria de Déu, a aixecar-nos, a caminar sota la seva protecció i a donar testimoni a tothom (cf. Ba 5, 1-9), com també a trencar els ídols que ens podíem haver creat substituint el mateix Déu, i ens convidava a refer l'aliança amb ell (cf. 2Cr 23,15ss). Des de bon començament vam demanar que l'Esperit Sant ens acompanyés, no sols durant el dia, sinó que realment fos una força renovadora, transformadora,

per a poder ser testimonis del gran amor de Déu i de les seves meravelles enmig del nostre món. El matí va continuar amb l'eucaristia, centre de la nostra fe, presidida pel consiliari de la renovació de la diòcesi de Barcelona, el P. Manuel Pérez. Durant l'homília ens va recordar que no ens havíem aplegat només per passar un dia de goig, sinó per demanar a l'Esperit Sant que ens donés la força necessària per a caminar per sempre amb Déu, malgrat les dificultats que trobarem. Al final de l'eucaristia vam fer l'efusió de l'Esperit, pregant un per un (primer sobre els germans nous i després sobre la resta), demanant una nova Pentecosta, demanant que es renovessin en nosaltres les promeses del baptisme, que la gràcia de Déu es manifestés amb els seus dons. Així va arribar l'hora de dinar. La majoria vam poder gaudir dels voltants de la basílica, ja que portàvem el dinar de casa. Va ser una estona per a compartir entre nosaltres a l'aire lliure. La tarda la vam emprar a continuar lloant Déu per tot el que és, amb l'adoració eucarística. Va ser un moment de moltes paraules, el Senyor va parlar a través dels germans convidant-nos a la confessió, a deixar les nostres motxilles pesades per omplir-les de llum, de la seva misericòrdia. El Senyor va obrar durant tot el dia, i amb tota seguretat que ho continua fent. Que l'Esperit Sant sigui el nostre guia, que no ens cansem mai de demanar la gràcia de ser renovats i la força necessària per a compartir aquest regal tan gran que se'ns ha donat.

«El cristià ha de denunciar però també ha d'anunciar, anunciar la vida»

Continuació de l'entrevista a Margarita Bofarull, membre de la Pontifícia Acadèmia per la Vida



(Continua de la setmana passada.)

¿L'ha sorpresa que s'hagi aprovat aquesta llei després d'un any en què, a causa del coronavirus, han mort milers de persones a les residències de gent gran amb el dolor que això ha suposat per a tothom?

Sorpresa, no; m'ha causat indignació. En un moment de pandèmia en què estàvem saturats de morts en unes condicions que fan molt difícil el dol després, aquesta llei ha passat sense cap debat social, ha passat com a proposició de llei i no com a projecte de llei.

La diferència de passar-la com a proposició de llei és que no ha necessitat debat parlamentari, es va encomanar a una comissió. Han ignorat del tot el magnífic informe que va fer el Comitè de Bioètica d'Espanya, que és un comitè plural, l'òrgan assessor del mateix govern per a aquests temes, informe que no han tingut en compte per a res. La laica França va fer un debat de dos anys per a arribar a la conclusió que no es podia legalitzar l'eutanàsia; el que van legalitzar és la sedació pal·liativa, que a Espanya és legal des de sempre. S'ha jugat amb la confusió terminològica. Moltes persones que

França va fer un debat de dos anys per a arribar a la conclusió que no es podia legalitzar l'eutanàsia; el que van legalitzar és la sedació pal·liativa, que a Espanya és legal des de sempre.

diuen que estan d'acord amb l'eutanàsia el que realment diuen és «no vull patir», «no vull que m'allarguin la vida per mitjans artificials», i això no és eutanàsia. La llei demana certificar la mort per eutanàsia com a «mort natural», cosa que és capgirar totalment el concepte de mort natural. És més rendible l'eutanàsia que sostenir vides que generen una despesa, però mirar la vida humana només des del punt de vista de la rendibilitat econòmica és una regressió en els drets, sobretot el dret a la vida. Obre la porta a una vulneració dels drets de les persones que es troben en una especial vulnerabilitat, les quals poden sentir-se com una càrrega familiar o social, i això posa aquestes persones en una situació de molta angoixa. El malalt no és solament el malat; és el malat i el seu entorn, no els podem concebre individualment. Amb l'eutanàsia no

hem guanyat cap dret sinó que n'hem perdut molts.

Com a cristians hem aixecat prou la veu contra l'eutanàsia i l'avortament?

L'Església en els temes de defensa de la vida sempre ha estat molt clara. La vida és el gran regal que Déu ens fa. Jesús va dir: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida.». Per tant, no podem anar en contra de la vida. El nostre Déu és Déu de vida i la promou. Això també pertoca a cada cristià. En el nostre lloc, en la nostra mesura, quin tipus de discurs apliquem a la vida diària? Què transmetem? ¿Transmetem gust per la vida, la celebrem, la promovem? Mostrem la grandesa del que som cridats a experimentar? El cristià és profeta i, per tant, ha de denunciar, però també ha d'anunciar. Això ens ha de fer pensar a tots. Anunciem, promoguem i celebrem la vida!



Diumenge vinent, col·lecta de l'Òbol de Sant Pere



S'anomena Òbol de Sant Pere una ajuda econòmica que els fidels ofereixen al Sant Pare com a expressió de suport a la sol·licitud del Successor de Pere per les múltiples necessitats de l'Església universal i les seves obres de caritat en favor dels més necessitats.

Amb la col·lecta es financen les activitats de servei desenvolupades per la Cúria Romana (per exemple: formació del clergat, comunicació, promoció del desenvolupament humà integral, de l'educació, de la justícia, etc.) i les nombroses obres d'assistència material directa als necessitatsos.

L'Òbol té, per tant, una doble finalitat: 1) Sostenir la missió universal del Papa, el qual per a dur-la a terme se serveix d'un conjunt d'organismes que prenen el nom de Cúria Romana i de més de cent representacions pontificies disperses per tot el món. 2) Donar suport a les obres de caritat del Pontífex favor dels més vulnerables.



La fortalesa unida a la magnanimitat

Romà Casanova, bisbe de Vic



La fortalesa és una de les virtuts anomenades cardinals. En el *Catecisme de l'Església Catòlica* trobem aquesta definició: «La fortalesa és la virtut moral que assegura en les dificultats la fermesa i la constància» (núm. 1808). Aquesta virtut és necessària per a la vida de fe: enfront de les dificultats i entrebancs, mantenir-se ferm en el camí del seguiment de Crist. Aquest seguiment comprèn tots els aspectes de l'existència humana. La vida de fe no és pas una bombolla dins la multiplicitat d'aspectes que comprèn la trajectòria dels humans. Tanmateix, la fe té molt a dir en la realitat política i social.

En la democràcia, el diàleg a partir de la diversitat d'opcions ha de dur a l'entesa, no pas a la confrontació.

La fortalesa en els principis i opcions polítics és un valor a ponderar positivament. En el diàleg, que està en la base de la política i en tota realitat social, s'han de posar com a premisses la claredat i la fortalesa de les posicions. No hi ha res pitjor en una persona o una organització que el canvi en els principis a l'hora del diàleg. Ara bé, en el sistema democràtic —en què la pluralitat d'opcions i principis és possible i en el qual no hi ha cap posició hegemònica que, per principi, pugui menysprear les altres— el diàleg a partir de la diversitat d'opcions ha de dur a l'entesa, no pas a la confrontació. Hem de tenir present que la finalitat de tota opció política és el bé comú, la qual cosa implica que el treball fonamental del polític és el bé dels ciutadans. Per raó d'aquesta finalitat, l'entesa entre els diferents és una obligació que demana cercar punts d'acord, encara que això signifiqui una pèrdua en les seves opcions inicials.



La fortalesa, quan s'ha d'aplicar al bé de tothom, pren la forma de l'entesa per a la governabilitat en la pau i en la justícia.

La virtut de la fortalesa fa néixer en el cor del creient la magnanimitat, la grandesa d'ànima per a emprendre grans coses. La fortalesa, doncs, va unida a la magnanimitat, a la grandesa de cor per a saber veure camins nous. I això ho podem aplicar a la vida política i social. És evident que Catalunya està en un atzucac institucional que té implicacions en el món social i econòmic. Hem de demanar als nostres polítics que sàpiguin combinar la fortalesa amb la magnanimitat; i això ho ha de fer tothom. Recordem que en democràcia no hi ha cap posició hegemònica que estigui dispensada de valorar el que altres aporten i, des de la mirada al bé comú, cercar vies que ens ajudin a sortir del carreró sense sortida on ens trobem.

